

Öğrt. Salih GÜRSOY
 ID <https://orcid.org/0000-0001-8786-9275>
salihgursoy_25@hotmail.com

Prof. Dr. Recep GÜRSOY
 ID <https://orcid.org/0000-0002-8779-598X>
recepgursoy@mu.edu.tr

Doç. Dr. Aylin ZEKİOĞLU
 ID <https://orcid.org/0000-0002-7455-4845>
aylinzekioglu@yahoo.com

Prof. Dr. Hatice ÇAMLIYER
 ID <https://orcid.org/0000-0003-1255-875X>
haticcam@hotmail.com

Araştırma Makalesi

Geliş/Received : 13.01.2020
 Kabul/Accepted : 26.01.2020

Research Paper

Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi Ve Spor Dersine Yönelik Tutumları İle

Öğrenmeye Karşı Sorumluluk Davranışları Arasındaki İlişkinin İncelenmesi

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, Kütahya ili Simav İlçesinde Orta Okul öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumları ile öğrenmeye karşı sorumluluk davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır. Çalışmamıza, Simav'da öğrenim gören Hisar Bey Orta Okulu, Naşa Orta Okulu ve İmam Hatip Orta Okulundan 6.sınıf, 7. sınıf, 8. Sınıf öğrencileri 135 kadın 180 Erkek olmak üzere toplam 315 öğrenci denek olarak katılmıştır. Öğrenci tutumlarının ölçülmesi için geliştirilen “İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği ile Öğrenmeye Yönelik Sorumluluk Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek üç bölümden oluşmaktadır. Birinci bölüm kişisel bilgilerden oluşan 11 maddeden ikinci bölüm ise beden eğitimi dersine yönelik tutumlara ilişkin 5’li Likert tipi 20 maddelik ölçekten üçüncü bölüm ise öğrencilerin öğrenmeye yönelik sorumluluklara ilişkin 5’li Likert tipi 35 maddelik ölçekten oluşmuştur. Beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranış toplam skoru ile öğrenmeye yönelik sorumluluk toplam skorlarının cinsiyete göre karşılaştırıldığında kız öğrencilerin lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p < 0.05$). Kız öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranışları ile öğrenmeye yönelik sorumluluklarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ile öğrenme sorumlulukları seviyelerine göre kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre anlamlı bir farkla daha iyi durumdadırlar.

Anahtar Kelimeler: Beden Eğitimi, Öğrenme, Sorumluluk, Tutum, Cinsiyet

Investigation of the Relationship Between the Attitudes of Secondary School Students towards Physical Education and Sports Class and Responsibility Behaviors towards Learning

ABSTRACT

The purpose of this study is to analyze the relationship between the attitudes of Secondary School students in Simav district of the city of Kütahya towards the Physical Training and Sports lesson and their responsibility behavior in learning process. A total of 315 (135 female and 180 male) students having their education in the 6th, 7th and 8th grades at Hisar Bey, Naşa and İmam Hatip Secondary Schools in Simav attended our study. In order to measure students' attitudes, “The Scale for Second-Level Primary School Students' Attitude towards Physical Training Lesson and the Scale for Responsibility in Learning Process” has been developed and used. The scale is comprised of three parts. The first part is composed of 11 items regarding personal information, the second part of a 20-item 5-point likert scale regarding the attitudes towards physical training lesson and the third part of a 35-item 5-point likert scale regarding students' responsibilities in learning process. When the total score of attitudes and behavior towards physical training and sports lesson and the total score of the responsibility in learning process are compared with respect to gender, a statistically significant difference ($p < 0.05$) has been found in favor of female students. It has been observed that the female students' attitudes and behavior towards physical training and sports lesson and their responsibility in the learning process are higher than the male students. Female students are in a better condition than the male students with a significant difference with respect to the levels of attitude towards physical training and sports lesson and learning responsibility.

Keywords: Physical Training, Learning, Responsibility, Attitude, Sex

GİRİŞ

Eğitim, bireyde kendi yaşantısı ve kasıtlı kültürleme yoluyla istenilen davranış değişikliğini meydana getirme sürecidir (Demirel 2005). Eğitim faaliyetleri insanlığın ortaya çıktığı günden beri vardır. Ancak eğitim sistemleri günümüzdeki haline gelinceye kadar birçok süreçten geçmiştir. Günümüzde de eğitim alanındaki gelişmeler devam etmektedir (Ayas, 2013). Bireyin toplum standartlarını, inançlarını ve yaşam yollarını kazanmasında etkili olan ; bilgi inanç ve becerileri öğrenme, öğretme ve geliştirmeyi içeren sosyal bir bilimdir (Yılman 2006).

İlköğretim okullarına verilen “Kesintisiz ve zorunlu eğitim” görevi, aynı zamanda “Kesintisiz ve zorunlu Beden Eğitimi” anlayışını da beraberinde getirmektedir. İlköğretim okullarında beden eğitimi ve spor etkinlikleri sekiz yıllık bir süreyi kapsamaktadır. İlköğretimin birinci kademesinde öğretime başlanmakta ve gelişim periyodu eğitim süresince devam etmektedir. İlköğretimin ilk beş yılında çocuklar vücutlarının parçalarını kullanmayı ve önemli hareket örneklerini ayırt etmeyi ve mekanik prensipleri öğrenmeyi, kurallara göre davranmayı, denge ve zamanı, alanı kullanma gibi tecrübeleri kazanabilirler. İlköğretimin birinci kademesinde Beden Eğitimi programı başarılı olduğu takdirde çocuklar, ilköğretimin ikinci kademesinde geleceğe dönük planlanan hareket aktivitelerinde yer alan becerileri kazanabilirler. Yine ilköğretimden sonra bir üst öğretim kademesi olan ortaöğretimde, ilköğretimde uygulanan Beden Eğitimi dersi öğretim programlarının gerektiği gibi uygulandığı varsayılmakta ve program bunun üzerine kurulmaktadır (Yaylacı, F. 1998). Beden eğitimi; Milli Eğitimin temel ilkelerine uygun olarak kişinin beden, ruh ve fikir gelişimini sağlamaktadır. Beden eğitimi bireyin beden sağlığını, beden becerilerini geliştirmeye yönelik, gerektiğinde çevresel koşullara ve katılımcıların özelliklerine göre değiştirilebilen esnek kurallara dayalı oyuna, cimnastiğe, spora dönük alıştırmaya ve çalışmaların tümünü kapsayan geniş tabanlı bir etkinliktir (Aracı , 1998; 13).

Tutum yaptığımız her şeyi etkiler ve insan çabasının bütün durumlarında önemli bir unsurdur. Tutum, belirli aktivitelere başlayıp-başlamamayı ya da devam edip-etmemeyi ve belirli alanlarda başarılı olup-olmayacağımızı etkiler. Tutum gelişimi erken yasta başlar, hayatın farklı durumlarına (evrelerine) karşı çok farklı tutumlara sahip olabiliriz. Öğretmenler, antrenörler, işverenler ve diğerleri başkalarının potansiyelini değerlendirip, karar verdikleri her gün tutuma dikkat ederler (Hünük, D. 2003).

Birey, içinde bulunduğu ortam ile uyum sağlayabilmek için öncelikle kendi konumunu belirlemelidir. Böylece birey kendi konumundan hareketle dış çevresindeki olgularla, olaylarla, durumlarla, nesnelere ve diğer bireylerle ilişkilerine yön verebilir, kendi yeri ile üstlenmesi gereken rol ve işlevleri belirleyebilir (İnceoğlu, 2010).

Bireyin çevresindeki herhangi bir obje veya nesneye karşı sahip olduğu tepki eğilimini ifade eder. Tutumun konusu bir eşya, nesne veya bir birey, bireyler gurubu olabileceği gibi, herhangi soyut bir kavram-mutluluk, tanrı vb. de olabilir. Bireyin çevresinin, sayısız tutum konuları ile dolu olduğunu dikkate aldığımızda, her biri için ayrı ayrı bir tutum oluşturmanın karmaşıklığı açıkça görülebilir. Bu nedenle, birey belli konuları, belli ölçülere göre gruplandırmakta ve bu guruplara

uygun tutumlar oluşturmaktadır. Bireyin belli bir konuya ilişkin tutum oluşturmaları için o konu ile doğrudan bir ilişkiye girmesi gerekmez. Dolaylı olarak başkalarından ya da medya'dan aldığı enformasyona göre tutum edinebilir (İnceoğlu;2004,11).

Sorumluluk; 'Bireyin uyum sağlaması, üzerine düşen görevleri yerine getirmesi ve kendine ait bir olayın başkaları üzerindeki etkilerinin sonuçlarını üstlenmesi, başkalarının haklarına saygı göstermesi ve kendi davranışının sonuçlarına sahip çıkabilmesi.' şeklinde tanımlanmıştır. Yine aynı kaynakta sorumluluğun şu şekilde tanımlandığı da görülmüştür: 'Kişinin kendine ve başkalarına karşı yerine getirmesi gereken yükümlülüklerini zamanında yerine getirmesi zorunluluğu, yine sorumluluk, bir kimsenin kendisinin ya da başkalarının davranışları için bir kimseye, ya da yetkiliye hesap verme, bu davranışların doğurabileceği sonuçlara katlanmayı kabul etme zorunluluğu ya da bunun ahlak açısından gerekliliği, karar alma yetkisinin yanı sıra hesap verme zorunluluğunu da içeren görev, meslek ya da toplumsal konum olarak da tanımlanmıştır (Sezer, 2008).

Sorumluluk sahibi çocuklar; üstüne düşen görevleri kendi başlarına yapan, yaptığı hatalardan, kendini sorumlu tutan ve başkasını suçlamayan, hak etmediklerine sahip olmak istemeyen, başkalarının haklarına, duygu ve düşüncelerine karşı saygılı olan, mutlu, uyumlu, çalışkan ve başarılı çocuklar olarak ifade edilmiştir. Bu çocuklar; kendi kaynaklarını kullanan, güvenli, kendi kararlarını kendileri veren, bağımsız hareket eden, davranışlarının sonuçlarını göz önünde tutan, başkalarının haklarını çiğnemedi, kendi ihtiyaçlarını karşılayabilen bireyler olarak tanımlanmıştır (Selçuk, Z.; Güner Nedret, 2001, s. 21).

YÖNTEM

Amaç: Bu araştırma Kütahya ili Simav İlçesinde Orta Okul öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumları ile öğrenmeye karşı sorumluluk davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Katılımcılar

Araştırma evrenini Simav'da öğrenim gören 6.sınıf, 7. sınıf, 8. Sınıf öğrencileri oluşturmaktadır. Araştırmanın örneklemini ise, Hisar Bey Orta Okulu, Naşa Orta Okulu ve İmam Hatip Orta Okulundan 135 kadın 180 Erkek olmak üzere toplam 315 öğrenci oluşturmaktadır.

Veri Toplama Aracı

Öğrenci tutumlarının ölçülmesi için geliştirilen "İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği ile Öğrenmeye Yönelik Sorumluluk Ölçeği" kullanılmıştır.

İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersine İlişkin Tutum Ölçeği: Araştırmada Kır (2012) tarafından geliştirilen BETÖ kullanılmıştır. Kırıkkale il merkezinde ilköğretim 6. 7. ve 8. sınıflarda öğrenim gören ve tesadüfi yöntemle seçilen 30 öğrenciden beden eğitimi dersi ile ilgili duygu, düşünce ve beklentilerini anlatan kompozisyon yazmaları istenmiştir. Elde

edilen literatür bilgileri ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin kompozisyonları incelendikten sonra beden eğitimi dersi tutum ölçeği için madde havuzu oluşturulmuştur. 50 maddeden oluşan madde havuzu gerekli inceleme ve değerlendirmeler yapıldıktan sonra ölçek taslağına 20 maddenin alınmasına karar verilmiştir. Oluşturulan 20 maddelik BETÖ'nün tutum puan aralığı 20-100 olarak bulunmuştur. Ölçek taslağı için beşli likert tipi ölçek kullanılmıştır. Dereceleme biçimi "1-Tamamen Katılıyorum, 2- Katılıyorum, 3- Kararsızım, 4-Katılmıyorum, 5- Kesinlikle Katılmıyorum" şeklindedir.

Yapılan faktör analizi sonucu ölçek 3 faktör altında toplanmış ve 15 madde çıkarılarak madde sayısı 20'ye düşürülmüştür. Elde edilen üç faktörün iç tutarlılık analizlerinde; Faktör 1 için α katsayısının 0,88, Faktör 2 için α katsayısının 0,80 ve Faktör 3 için α katsayısının 0,67 olarak elde edildiği görülmektedir. (Kır R. 2012)

Verilerin Analizi

Araştırmadan elde edilen veriler SPSS (22.0) programında analiz edilmiştir. Öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranış düzeyi ile öğrenmeye yönelik sorumluluk düzeyinin cinsiyete göre karşılaştırılmasında Bağımsız Örneklem t testi kullanılmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Araştırmanın Sınırlılıkları:

Bu araştırma Kütahya ili Simav İlçesi; Hisar Bey Orta okulu, Naşa Orta Okulu, İmam Hatip Orta Okulu ile sınırlıdır. Araştırma İlçesinde Orta Okul öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor dersine yönelik tutumları ile öğrenmeye karşı sorumluluk davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi ile sınırlıdır. Bu araştırmadan elde edilen bulgular anket soruları yoluyla ortaya konmuştur. Araştırmaya 135 kadın 180 erkek öğrenci katılmıştır.

Alana Katkısı:

Beden eğitimi dersine ilişkin tutum ile öğrenme sorumluluğu ile ilgili literatür incelendiğinde çeşitli çalışmaların yapıldığı yapılan bu çalışmaların yetersiz olduğu görülmektedir. Tutum yaptığımız her şeyi etkiler, belirli aktivitelere başlayıp-başlamamayı ya da devam edip-etmemeyi ve belirli alanlarda başarılı olup-olmayacağımızı etkiler. Bireyin uyum sağlaması, üzerine düşen görevleri yerine getirmesi ve kendine ait bir olayın başkaları üzerindeki etkilerinin sonuçlarını üstlenmesi, başkalarının haklarına saygı göstermesi ve kendi davranışının sonuçlarına sahip çıkabilmesi olarak tanımlanabilir. Bu bağlamda yapmış olduğumuz bu çalışma ile Beden eğitimi ve spor dersine karşı olumlu tutum geliştirilmesine yol gösterici ve bireylerin öğrenmeye karşı sorumluluk davranışlarını geliştirerek, daha kaliteli bir eğitim öğretimin olması, daha sağlıklı bireylerin yetiştirilmesi dolayısıyla alana pozitif katkı sunmayı düşünmekteyiz. Ayrıca bu çalışma ile bilim literatürüne olumlu katkıda bulunmayı amaç edinmekteyiz.

BULGULAR

Tablo 1. Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutum ve Davranış Ölçeği Toplam Skoru ve Öğrenmeye Yönelik Sorumluluk Ölçeği Toplam Skorunun Cinsiyete Göre Karşılaştırılması

	Cinsiyet	n	Art. ort.	· Ss	Ortalama Farkı	t	p
Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutum ve Davranış Ölçeği Toplam Skor	Erkek	180	48.22	13.00			
	Kadın	135	53.09	13.03	-4.86	-3.285	.001*
Öğrenmeye Yönelik Sorumluluk Ölçeği Toplam Skor	Erkek	178	131.03	26.49			
	Kadın	132	141.10	20.81	-10.07	-3.746	.000*

Tablo 1’ de görüldüğü gibi, beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranış toplam skoru ile öğrenmeye yönelik sorumluluk toplam skorlarının cinsiyete göre karşılaştırıldığında kız öğrencilerin lehine istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$). Kız öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranışları ile öğrenmeye yönelik sorumluluklarının daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. $p<0.05$

TARTIŞMA SONUÇ

Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile öğrenmeye karşı sorumluluk davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesini konusu işlenen bu çalışma sonucunda ulaşılan sonuçların tartışması aşağıda yapılmıştır. Beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ile öğrenme sorumlulukları seviyelerine göre kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre anlamlı bir farkla daha iyi durumdadırlar. Kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre okula ve öğretmenlere daha bağımlı olmaları; erkek öğrencilerin okuldan sonra uğraşabilecekleri alanların daha fazla olması, toplumsal hayatta erkek öğrenciler için etkinliklerin yapıldığı mekanların ve ortamların daha fazla olması gibi sebepler kız öğrencileri beden eğitimi ve spor dersine karşı tutum ile öğrenme sorumluluğuna karşı daha fazla zaman ayırmalarına neden olmuş olabilir. Bu farklılaşma bulgusu alan yazında tutarlılık göstermektedir. Heris (2003), bir kişilik özelliği olarak sorumluluğun, cinsiyetine bağlı olarak farklı yorumlanabileceği ve farklı tavırlar sergilenebileceğini belirtmektedir. Hughes (2001), kadınların erkeklere göre duygusal ve sosyal olarak sorumluluk almaya daha elverişli olduğunu, bunun kadınların tabiatı ile ilgili olduğunu ve somut olarak ailesine karşı bağımlılık şeklinde kendini gösterdiğini ifade etmiştir. Senemoğlu (2011) Türk ve Amerikalı öğrenciler üzerinde yaptığı çalışmada, kız öğrencilerin başarı motivasyonlarının erkek öğrencilere göre daha yüksek olduğunu, çalışmalarında daha sorumlu davrandıklarını ve sınavlara erkeklerden daha çok çalışarak kendilerini

daha iyi hazırladıklarını belirlemiştir. Kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutumları ile öğrenmeye karşı sorumlulukları önemsenmekle beraber erkek öğrencilere biraz daha yoğunlaşma önerilebilir. Bu bağlamda işbirliğine dayalı öğrenme etkinlikleri yapılması , gruplar oluşturulması oluşturulan bu gruplara kız erkek eşit oranda dağılımının sağlanması faydalı olabilir. Kız ve erkek öğrencilerin orantılı karışımlarından oluşan grupların akademik başarılarının ve grup çalışmalarına ilişkin tutumlarının daha iyi olduğunu belirten çeşitli çalışmalar vardır. (Korkmaz ve Yeşil, 2011). Zarick ve Stonebraker (2009), bir çok araştırmayı da ele aldıkları çalışmalarda grupla çalışmanın kız ve erkek etkileşiminin, öğrencilerin ders çalışma ve ödev hazırlama davranışlarında olumlu değişimler sağladığını akademik görevlerini erteleme davranışlarında ise %63 lük bir düşüşün olduğu tespit edilmiştir.

Kangalgil ve diğerlerinin yaptıkları çalışmada (2004), öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını saptamak ve karşılaştırmak için yapmış oldukları çalışmada cinsiyet açısından grup tutum puanlarına bakıldığında erkek öğrencilerin kız öğrencilere oranla daha olumlu tutum sahibi olduklarını belirtmiştir.

Diğer taraftan Wersch'nin (1992) yaptığı çalışmada kız öğrencilerin 11-13 yaşları arasında erkek öğrencilere karşı daha olumlu tutum sahibi olduklarını, 14 yaşından sonra ise erkek öğrencilerin daha olumlu tutum sahibi oldukları belirlenmiştir. Bu yaş grubu orta öğretim öğrencilerinin içerisinde bulunduğu yaşlardır. Çalışmamız buna benzer bir sonuçla, kız öğrencilerin tutumları daha olumlu bulunmuştur. Sosyalleşme alanları erkek öğrencilere göre daha az olan kız öğrencilerin, kendilerini rahat ifade edip eğlenebilirken öğrenebildiği sportif faaliyetlerin bulunduğu beden eğitimi dersinde daha çok vakit geçirmek istedikleri sonucuna ulaşılması beklenir. Yapılan bazı çalışmalar da kız öğrencilerin tutum ortalamalarının erkek öğrencilerden daha fazla olduğu bulunmuştur (Altay ve Özdemir 2006, Koçak ve Hürmeriç 2004, Birtwisle ve Brondie 1991)

Birçok araştırmacı (Carnell, 2005; Güvenç, 2010; White, 1998), öğretmen ve arkadaşların, öğrencilerin sorumluluk edinimi üzerindeki etkisinin önemli olduğunu belirttikten sonra işbirliğini esas alan farklı öğretim uygulamaları ile öğrencilerin sorumluluk kazanmalarına önemli katkılar sağlanabileceğini belirtmektedirler.

TARTIŞMA SONUÇ

Bu çerçevede eğitim kurumları, öğrenme imkanlarını geliştirmekle uğraşıp öğrenme sorumluluğunu öğrencilere yüklemelidir. Öğrencilerin öğrenme sorumluluklarını üstlenmelerine ve yerine getirmelerine elverişli akademik bir ortam oluşturmak üzere, öğrencilerin sorumluluk alma egzersizleri yapmalarını sağlayabilecek araştırma, proje, ödev, grup çalışması içerikli etkinliklerin daha sık yapılması önerilebilir. Bu süreçte öğretmenlerin, “bilgi aktarıcılık” rolünden çıkarak “rehberlik-yönlendiricilik” rolünü üstlenmeleri; tutum ve davranışları ile öğrencilerine hem model hem de sorumluluk almaya yönlendirici olmaları; akademik, sosyal ve kültürel yaşamda başarılı olmuş kişilerin öğrenme çabaları ve çalışmaları yönüyle tanıtılması/model gösterilmesi önerilebilir.

Diğer taraftan, farklı öğretim yaklaşım, yöntem ve uygulamalarının, öğrenme sorumluluğu kazanmaya etkilerinin konu alındığı yeni araştırmaların yapılmasına ihtiyaç bulunduğu söylenebilir.

Araştırma bulguları kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha sorumlu oldukları sonucu ortaya çıkmıştır. Bu sonuca bağlı olarak sorumluluk düzeyini artırmaya yönelik olan eğitim programlarının cinsiyet farklarına yönelik duyarlı programlar geliştirilebilir.

Ayrıca, Öğretmenler, hem bilgilendirici hem de uygulamalı sorumluluk eğitimi uygulamaları ile birlikte öğrencilerde, özellikle dış kontrole muhtaç bir sorumluluk bilinci oluşturmayı tercih etmektedirler. Nitekim öğretmenler ödevler konusunda açıklamalar yapma, geribildirim verme uygulamalarını daha sık yaparken öğrencilerde öz kontrol bilincinin desteklenmesini öngören uygulamalara daha az yer vermektedirler. Bu durum, sorumluluk olgusunun doğası ve eğitime ilişkin modern anlayışla ters düşmektedir. Çünkü sorumluluk olgusu, duygu temellidir. Bireylerin duygu dünyası ise; hedef, ideal ve inanç gibi iç değerlere ya da dış dünyanın beklentilerine göre biçimlenir. Ancak etkisi daha kalıcı ve güçlü olan duygusal biçimlenme, iç dünya ile uyumlu olan ve içsel süreçlerce desteklenen biçimlenmelerdir (Brecke ve Jensen, 2007; Keklik ve Erdem-Keklik, 2012; Sierra, 2009; Young, 2005).

KAYNAKÇA

- Altay F. , Özdemir Z.(2006). Ankara İli Merkez İlçelerinde İlköğretim Birinci Kademesinde Öğrenim Gören 4. Ve 5. Sınıf Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları, 9. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi, Muğla,2006, 591–593,
- Aracı H. (1998). Okullarda Beden Eğitimi. Montaj Baskı 13.Ankara
- Ayas, A. (2013). Eğitimle İlgili Temel Kavramlar. Eğitim Bilimine Giriş. Editörler; H. Özmen ve D. Ekiz (Editörler). Ankara: Pegem Akademi Yayıncılık.
- Birtwistle G. (1991). Brodie da Cross curricular health-related fitness in the primary school: a case study approach. Research Supplement: British Journal of Physical Education, 10, 8–12
- Brecke, R. & Jensen, J. (2007). Cooperative learning, responsibility, ambiguity, controversy and support in motivating students. InSight: A Collection of Faculty Scholarship, 2, 57-63.
- Carnell, E. (2005). Understanding and enriching young people's learning: issues, complexities and challenges. Improving Schools, 8(3), 269–284.
- Demirel Ö. (2005). Öğretimde Planlama ve Değerlendirme Sanatı, 8.Baskı, Pegem A Yayıncılık,
- Güvenç H. (2010). The effects of cooperative learning and learning journals on teacher candidates' self-regulated learning.Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri-Educational Sciences: Theory & Practice-, 10(3), 1477-1487.
- Hughes C. (2001). Developing conceptual literacy in lifelong learning research: a case of responsibility? British Educational Research Journal, 27(5), 601-614,
- Hünük D.(2003). “Ankara'nın Merkez İlçelerinde İlköğretim İkinci Kademe Öğrenim Gören Öğrencilerin Beden Eğitimi ve Spor Dersine İlişkin Tutumları” Basılmamış Yüksek Lisans Tezi , Hacettepe Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Illeris K. (2011) Learning, identity and self-orientation in youth. Young, 11(4),

357-376. DOI:12.1177/11033088030114004.http://you.sagepub.com/content/11/4/357adresinden 05.02.2011'de indirilmiştir,2003.

- İnceoğlu M.(2004). Tutum Algı İletişim, V Yay., 11,13, 33, 34,35-37, 39, Ankara,
- İnceoğlu, M. (2010). Tutum Algı İletişim. Beşinci Baskı. İstanbul: Beykent Üniversitesi Yayınevi.
- Kangalgıl MD., Hunuk D., Demirhan G. (2004) Spor yapan ve yapmayan kız ve erkek öğrencilerin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumları. 10, ICHPER-SD Avrupa kongresi ve Sekizinci Uluslar arası Spor Bilimleri Kongresi Bildiri Kitapçığı. Antalya, 137
- Keklik İ., Keklik, D. (2012). Examination of high school students' motivation and learning strategies. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi (H.U. Journal of Education), 42, 238-249.
- Kır R. (2012). İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersine Yönelik Tutum ve Davranışları. KÜ. Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, Kırıkkale
- Koçak S.(2004). Hürmeriç I Attitudes of primary school students towards their physical education classes in Turkey. 10th Ichper-SD European Congress and TSSA 8th International Sport Science Congress, 17-20 November, Mirage Park Resort, Antalya, 134.
- Korkmaz, Ö., Yeşil R. (2011) Cinsiyet temelli gruplarla çalışan öğrencilerin başarılarının, teknoloji kullanımına yönelik tutumlarının ve grupla çalışmaya ilişkin düşüncelerinin değerlendirilmesi, GÜ Eğitim Fakültesi Dergisi, 31, 201-229.
- Selçuk, Z., Güner N. (2001). Sınıf içi Rehberlik Uygulamaları, 2.Baskı, Ankara:Pegem Yayıncılık
- Senemoğlu N.(2011). College of education students' approaches to learning and study skills.Eğitim ve Bilim-Education and Science-, 36(160), 65-80,
- Sezer T. (2008). İlköğretim 6. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Sorumluluk Değerinin Öğretimine İlişkin Öğretmen Görüşleri. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sierra, J.J. (2009). Shared responsibility and student learning: Ensuring a favorable educational experience. Journal of Marketing Education, 32, 104-111. DOI: 10.1177/0273475309344802. [Available online at: http://jmd.sagepub.com/content/32/1/104], Erişim tarihi: 15 Kasım 2011.
- Wersch AV., Trew K., Turner I. (1992). Post-primary school pupils interests in physical education, age and gender differences. British Journal of Educational Psychology, 1992; 62: 56-72.
- White, L.F. (1998). Motivating students to become more responsible for learning. College Student Journal, 32(2), 190-196.
- Yaylacı, F. (1998). "İlköğretim Okulları Beden Eğitimi Dersi Öğretim Programının Değerlendirilmesi" Afyon Kocatepe Sosyal Bilimler Dergisi, Sayı:1.
- Yilman M. (2006). Sınıf Yönetimi. Ankara, Nobel Yayın Dağıtım,

Young, M.R. (2005). The motivational effects of the classroom environment in facilitating self-regulated learning. *Journal of Marketing Education*, 27(1):25-40. DOI: 10.1177/0273475304273346.

Zarick, L.M., Stonebraker R. (2009). I'll do it tomorrow the logic of procrastination. *College Teaching*.57(4), 211-215 .